

VI. ÓBUDAI KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT

„GENIUS LOCI – A HELY SZELLEME”

VI. ÓBUDAI KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT

„Genius loci – A hely szelleme”

2021

TISZTELT OLVASÓ!

*„A művész mind megértő, márpedig az életben
a legfontosabb a megértés.”*

Thomas Mann

A korábbi évek sikerein felbuzdulva immár hatodik alkalommal hirdett önkormányzatunk képzőművészeti pályázatot. Az elmúlt éveknek megfelelően nemcsak rendszeresen kiállító művészekről vártunk munkákat, hanem pályakezdőktől is, hogy mutassák meg magukat.

Nagy hagyományú tárlatunknak volt már témája Aquincum és Szindbád Óbudája, de a hétköznapiak szépségei is. 2020-ban a harmadik kerületi önkormányzat és a kiállítók szakmai kuratóriuma ismét a helyi kötődést állította a középpontba – igaz, tágabb értelemben, egy kicsit eltávolodva a konkrét helyszínektől, eseményektől, személyektől.

Hiszen ezúttal *„Genius Loci – A hely szelleme”* inspiráló címmel kezdeményeztünk képzőművészeti pályázatot. A hely szelleme mindenkinek más jelent, van, akinek egy városrész múltja testesíti meg, mást Óbuda sokféle arcával varázsol el, megint mást az itt szövődött emberi kapcsolatai kötik a kerülethez.

Amiben biztosak lehetünk: Óbuda-Békásmegyer szelleme megérinti az itt élőket, ahogyan a határozott céllal idelátogatókat éppúgy, mint a véletlenül erre tévedőket. S a képzőművészek sem kivételek, ők is engedik, hogy érzések, gondolatok szülessenek bennük egy-egy valós vagy képzeletbeli óbudai találkozás nyomán, hiszen ötvenöt munka érkezett pályázatunkra. Ezekből harminckilenc kerül kiállításra Óbuda Képzőművészeti Tárlatába, amelynek a Fő téri Esernyős Galéria ad ismét otthont.

A festmények és a grafikák mellett szobrok és infografika is színesíti gyűjteményünket. Valamennyi annak bizonyítéka, hogy – ahogyan Thomas Mann megfogalmazta – a művész mind megértő. S kiállítóink nem csupán megértették, mi minden kelhet életre bennünk, ha engedjük, hogy a hely szelleme hasson ránk, hanem a tehetségüknek köszönhetően egy sajátos nyelven, a képzőművészet nyelvén meg is fogalmazzák helyettünk – pontosabban velünk együtt.

**Az alkotóknak még egyszer szívből köszönöm a munkáját.
A díjazottaknak pedig gratulálok!**

dr. Kiss László,
Óbuda-Békásmegyer polgármestere

„GENIUS LOCI - A HELY SZELLEME” VI. ÓBUDAI KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT 2020-21

A 2020-ban meghirdetett VI. Óbudai Képzőművészeti Tárlat a világjárvány okozta rendkívüli körülmények miatt sajnos a tervezett időzítéshez képest eltolódott, a kiállítás megrendezése a 2021-es évre húzódott át. A művek, a művészek és a közönség reménykedve várta-várja, hogy a veszélyhelyzet elmúltával ismét visszatérhessünk a megszokott, régi életünkhöz, vagy netán egy nyitottsággal teli, új lehetőségeket hordozó pozitív világ köszönjön ránk.

A korábbi évek sikerrel megrendezett kiállításai után immár hatodik alkalommal teszi lehetővé Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat, hogy létre jöhessen az Óbudai Képzőművészeti Tárlat, amelynek – már hagyományosan – a Fő téri Esernyős Galéria ad ismét otthont.

A mindennapjainkat érintő legsúlyosabb témák, események nem igazán, vagy csak áttételesen szűrődnek be a kiállított művek közé. Talán érzékelhető, hogy a tárlat segít is abban, hogy kissé eltávolodjunk a közelmúltban megélt nyomasztó gondjainktól az Esernyős Galéria tereiben vagy a virtuális térben, illetve e katalógus lapjain szemlélve a műveket.

Az eddig bemutatott tematikus tárlatok, a 2016-os *„Óbuda-Aquincum, személyes utak egy antik világba”*, illetve a 2017-es *„Szindbád – Óbuda”* című kiállítások a városrész múltját helyezték a fókuszba. Ezzel szemben a 2018-as *„Nap mint nap – jelen idő Óbudán”* címmel meghirdetett tárlat már jelen korunk kihívásaira, jelenségeire reflektált. 2019-ben a jövő témájának felvetésével továbbléptünk az időben, s az alkotókat arra ösztönöztük, hogy alkotásaikkal – a képzőművészet asszociatív nyelvén – egy lehetséges jövőképet, a ma sejtéseit, érzéseit vetítsék elénk. Így született meg a *„Futura Óbuda – a jövő Óbudája”* című kiállítás.

Ezen a mostani, legújabb tárlaton tágabb értelemben ismét a helyi kötődést állítjuk a képzőművészek fókuszába – továbbra is kapcsolódva a kiállítássorozat megrendezésére lehetőséget és helyszínt adó Óbuda izgalmas, változatos aurájához, sokunk számára meghatározó szerepéhez. Így 2021-ben Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat „*Genius loci – A hely szelleme*” címmel rendezi meg soron következő tárlatát.

Aki ismeri Óbudát, a városrész múltját, mai képét, összetett, gazdag földrajzi, városképi, kulturális és gazdasági adottságait, könnyen átérezheti a hely szellemét. Óbuda sokarcú és változatos hely, amely az itt élők és az idelátogatók számára is sokféle élményt kínál sajátos hangulatával. Izgalmas a történelmi városrész és a modern világ együttes jelenléte, ahol minden újdonság ellenére Óbuda mégis ezer szállal kötődik saját múltjához, történelméhez és legendáihoz is, miközben egy pozitív jövő képét rajzolja elénk. Hegyek és Duna-part, ókori romok és „Szilícium-völgy”, magas kockaházak mellett ódon utcák, terek.

A hely szelleme nem hagyja hidegen az itt élőket, a határozott céllal idelátogatókat, de a véletlenül erre kószálót, erre tévedőt sem. Egy képzőművész számára szinte kifogyhatatlan motívumkincs Óbuda, témák sokaságát találja meg itt egy erre érzékeny alkotó. Grafikák, festmények, szobrok, konceptuális alapállásból készülő művek egyaránt szerepelnek az idei tárlaton. Érdekes módon az alkotások készítői nem a járványidőszakra jellemző szellemváros képét ragadták meg a jelenlegi bezártság, szobafogság, karantén viszonylatában, nem ezt a valóságot igyekeztek megformálni, így nem is karanténműveket készítettek. Kifejezetten a szabad szellem áramlásának erejét fordították az elmélyült alkotásra, ennek a szabad áramlásnak az energiáit felhasználva jöttek létre ezek a művek, direkt erre a kiállításra.

A téma tehát örök – ismét Óbuda.

Arra kértük a pályázó művészeket, hogy adják át magukat a kihívásnak, és engedjék, hogy hasson rájuk a hely szelleme, a genius loci.

A tárlatra beérkezett művek ez alkalommal bizonyosságot tesznek arról, hogy az alkotói energiák minden körülmények között képesek eredményesen működni, nívós eredményeket produkálni. Az Óbudai Képzőművészeti Tárlat egy olyan hagyomány folytatásában érdekelt, amely évről évre kíváncsian fordul a jelenkor képzőművészetéhez, helyzetbe hozva korunk művészeit. A Tárlatnak – mint kiállítássorozatnak – az egyik fő erénye, hogy a patinás Fő tér környezetében, a helyszín, a kiállítótér adottságait jól kihasználva minél többet nyújthasson a galériában bemutatott alkotások, valamint a látogatók és az alkotók számára. Ez a kiállítás fenntartójának és létrehozójának szándéka, mely szándék figyelmet fordít arra is, hogy minél szélesebb merítésből kínáljon látnivalót. Ezért a harmadik kerületiek és az ide érkező kiállítás-látogatók számára láthatóvá teszi – egy válogatást követően – az ország különböző részeiről származó friss pályamunkákat, amelyeket a művészek a meghirdetett tematikához készítettek.

Óbuda vezetői fontosnak tartják, hogy a kiállításra kerülő kvalitásos műveket vonzó díjakkal is jutalmazza és a díjazott alkotásokat az önkormányzat a folyamatosan gyarapodó kortárs művészeti gyűjteményében helyezze el.

Bízunk benne, hogy az Óbudai Képzőművészeti Tárlat kiállítássorozata a következő években is gazdagítja majd a kerületiek művészeti, kulturális életét, és a jelenkorunk képzőművészei számára ezentúl is rangos és fontos megjelenési lehetőségnek számít majd az elkövetkező tárlatokon való részvétel Óbudán, az Esernyős Galéria elegáns kiállítótereiben.

Szurcsik József

Munkácsy Mihály - díjas képzőművész
Az Óbudai Képzőművészeti Tárlat vezető kurátora

A VI. ÓBUDAI KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT KURATÓRIUMÁNAK TAGJAI:

Bánföldi Zoltán

festő, performer

Halmai Róbert

Esernyős Nkft. ügyvezetője

Szurcsik József

Munkácsy Mihály - díjas festőművész

Tenk László

Munkácsy Mihály - díjas festőművész

Völgyi Miklós

műgyűjtő

A. BAK PÉTER

Naponta művek tömege keletkezik, megszületik, létrejön valami, ami a művészet jele-ne, a jövőnk hírnöke. A szellemi autonómiához társulnia kell a kvalitásigénynek, az eredetiségnek és a művészi adottságnak. A valós és a képzeletbeli, a reális és az absztrakt, a szakrális és a fantasztikus, az álom és az ébrenlét, a tudatos és a tudatalatti egymásba mosódása ad a művész számára szabad játéktérrel a világ sokértelmű jelenségeinek kiaknázására. Témáimat, formavilágomat nem a pillanatnyi divatok irányították, hanem a belső tartalmi indulatok. Sokat bízok a festői képzeletre. Festésetemben a látvány, a látomás és a képzelet egyenrangú szerepet játszik. Egyetlen módszerem a munka és megfigyelés. Lírai beállítottságú művész vagyok. Minden esetben eredeti élményekből indulok ki. A művészethez, lehet mondani, két, úgyszólván egyenrangú faktor szerencsés kézfogása kell: a szelleminek és gyakorlatinak, a gondolatinak és műveletinek, az anyagtalannak és anyaginak, végsősoron az absztraktnak és konkrétanak.

Este Óbudán

21x24 cm, pasztell, papír, 2019

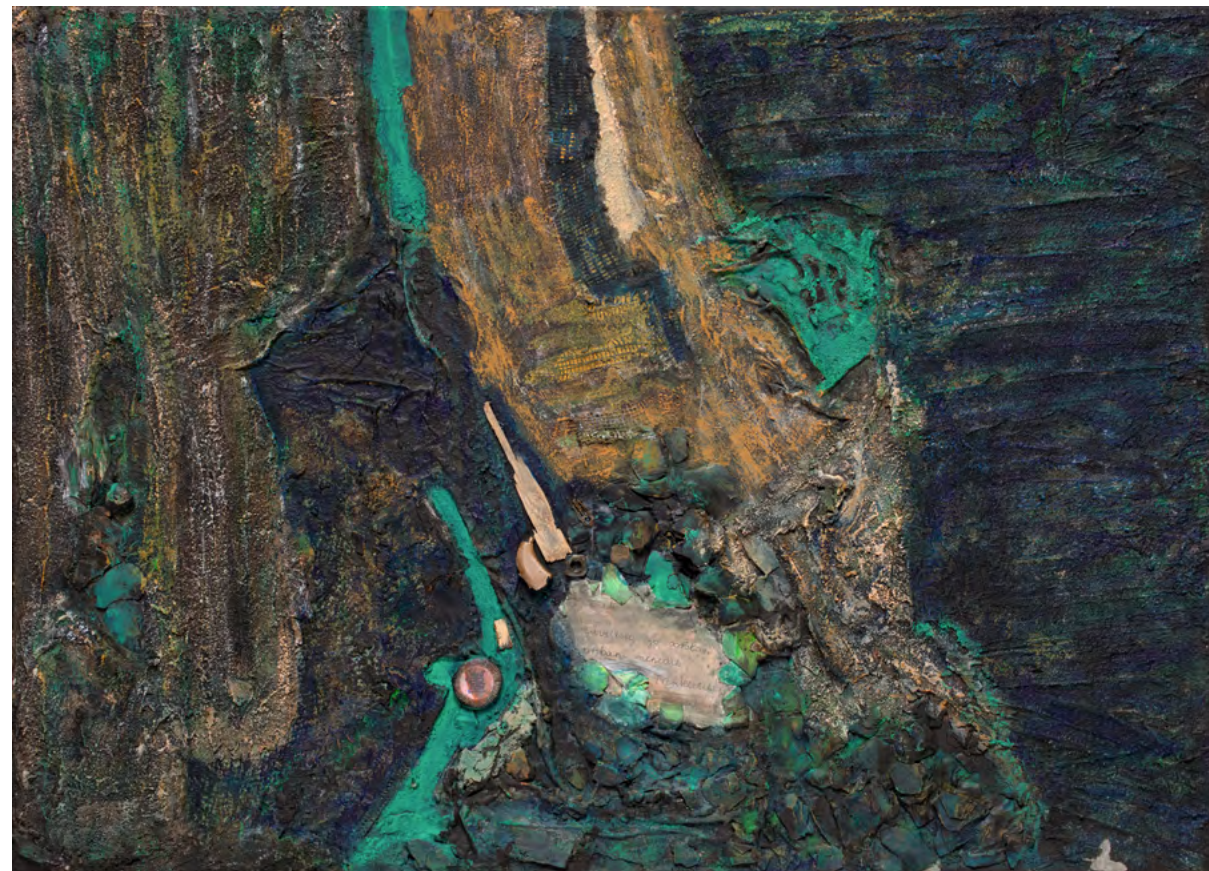
ADORJÁN ILDIKÓ

Bakó Klára rajztanárom tanácsára sikeresen felvételiztem a csíkszeredai Nagy István Zene- és Képzőművészeti Gimnáziumba, ahol elsajátítottam a rajzolás, a festészet, a szobrászat alapjait. Nekem nagyon nagy szerencsém volt azzal, hogy Koszti István Miklóssal tanultam Csíkszeredában a szakmát – az elején a rajzot is. Nagyon szigorú volt, ő grafikából mindent megtanított, amit tudni kell, nagyon minuciózusan és rendszerre vetve a technikákat, amikor leérettségiztem, már mindegyik grafikai technikát alkalmaztuk. Budapesten a Duna Galériában találkoztam Bakonyi Mihállyal, és attól a naptól ő volt a mesterem.

Röviden összefoglalva a következetesen felépített tanításával lépcsőről lépésre léptem ki a perspektivikus ábrázolásból az absztrakt vonalvezetésbe, kompozíciós rendbe. Mindig érdekelte, milyen gondolatmenet szerint alkotok, sokszor azt éreztem, együtt gondolkodtunk, s vezetett rá a tudatos alkotásra. Mihály sokszor belém látott, olvasott bennem, és általa értettem meg, hogy a látvány csak akkor lehet érték, ha szellemiséggel párosul, amikor festményé formálják. Lelkemben sokszor érzem ezekkel ellentétben legbelül, minden határ átléphető. Festményeimen az amorf formák a szabályosba, a rendbe törekszenek és viszont, de szüntelen kölcsönhatásban vannak. Civilben alkalmazott grafikus vagyok immár 22 éve.

A hely géniusza

50x70 cm, vegyes technika, vászon, 2020

ALADICS ANTAL

Alkotó világom meghatározó helyszíne a Duna, változatosságával, szigeteivel és emberközelségével. Munkáimmal olyan stílust képviselek, ahol a természetes anyagok jelenléte legalább olyan fontos, mint az alkotó folyamat jelentéshordozó, szellemi átélényegítése. Célom, hogy az alkotás folyamán a kép egyszerűségében is üzenetet közvetítsen.

„A tér mindig geometriai ábra. A hely mindig festmény és rajz, és nincs belőle több, mint az az egy. A térnek képlete, a helynek géniusza van.” (Hamvas Béla: Öt géniusz)

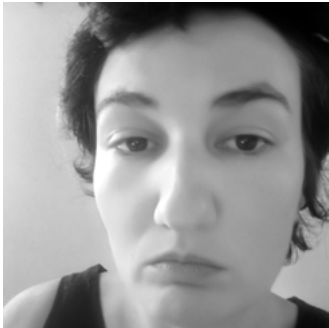
A „genius loci – a hely szelleme” az ott élt és élő emberek szellemi világából adódik össze, leképződve az élőhely alakított világára, folyamatosan gyarapítva a hely szellemi örökségét. Alkotásommal szeretnék hozzájárulni ahhoz az „óbudai” szellemiséghez, ami inspirált egy olyan alkotói folyamatra, amely egy alaposan átgondolt, szellemességet nem nélkülöző képet hozott létre.

Munkáimat az 1990-es évektől kezdve mutattam be egyéni és csoportos kiállításokon. Rajz- és vizuáliskultúra-tanári diplomával jelenleg is dolgozom mint művésztanár. Munkáim jelentős része megtalálható az aladicsart.hu honlapon.

Idézet a Rómain

64x84 cm, farost, vászon, homok, üveg, akrilfesték, 2020

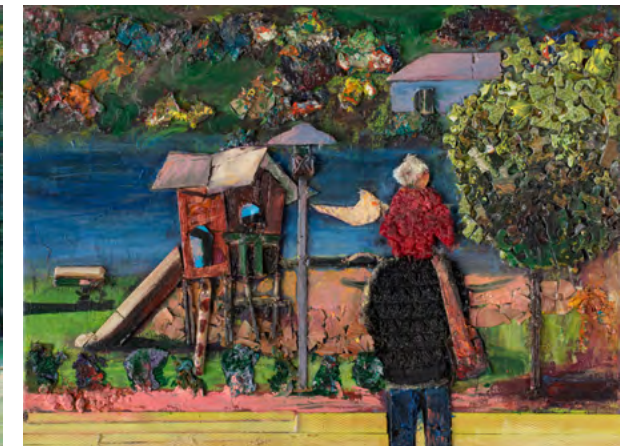

BÁCS EMESE

Munkáim eldobott tárgyakból készítem. A társadalom periferiáján élő emberek -hajléktalanok, koldusok stb.- ábrázolása, rekonstruálása jellemoz. Alkotásaim reflektálnak a napjainkban tapasztalható egzisztenciális válság jelein túl, bizonyos szellemi, lelki anomáliákra is- mindenki mobiltelefonozik a metrón- a fogyasztói társadalom fokozódó elidegenedettségére, az atomizálódására - a beszélgetés, olvasás, szemlélődés helyett, komor, kényszeres high- tech imádatra-, uniformizálódására, napjaink mindent átható nyomasztó technikai fetiszmusára. A tárgyi hulladékok újrahasznosítása által, a ragasztott, festett elemek kombinációjával, a nincstelenség, illetve a hight-tech fetiszmus ikonikus jeleneteit ábrázolom. Figurális szemléletem a XXI. századi életérzést sugallja, melyben töreksem minél kevesebbet esztétizálni. A környezettudatosság, a hulladéknak szánt tárgyak megbecsülése, „tisztelete” fontos momentuma az élővilág és „szellemi” világ épségének fenntartására irányuló törekvéseimnek. A hulladékok – tárgyak illetve motívumok- felhasználása által igyekszem a művészetet emberközeli- bé tenni, nemcsak műélvező, hanem alkotásra ösztönző értelemben is. Az általam felhasznált anyagok mindennapisága szándékaim szerint demisztifikált képi világot hoz létre, amely csökkenti a távolságot az alkotások és az érdeklődők között.

Parkban

50X150 cm, olaj, kollázs, vászon, 2020

BÁNKI TAMÁS

A művészet a funkció nélküli szépség kifejezőeszköze. A művész feladata a természetben, világban fellelhető szépség megkeresése és átlényegítése. Külső és belső összhangját megtaláló művész a zseni, aki nemcsak másol, hanem újat alkot, tartalmat önt a formába. A művészet évszázadai során kiemelkedő és kevésbé neves zsenik írták át újra a szépségről alkotott képet. Az ókori görög bölcsek óta a művészet kitüntetett szerepe sokat változott, a művészettörténeti korok jól összefoglalják a művészet változásait, a modern és posztmodern művészettel bezárólagosan. A posztmodern érában a szépség jelensége sokféle arculatot kap, hol elrettentő módon, hol elkápráztatóan nyugtázva le a szemlélőt. A festőművészet ezt a széttöredezettségét akarja megjeleníteni, hasonlóan a többi művészeti ághoz. A műalkotásokra adott reflexiókat a XXI. században csak a művészek személyes életútján keresztül tudjuk megérteni.

A hitvallásom célja ennek tükrében sokféle hatás összegyűjtése és egységes formába öntése. A látvány elvonatkoztatva végül egy felületen köt ki, tudományos formát kapva. Ezért mondhatjuk azt, hogy művészi pályámnak folyamata volt, mint egy tudós megismerésének, aki haladva előre egyre jobban lelkesedik egy adott szakterület iránt.

Elixir of long life

50x70 cm, akril, tempera, zománc, filctoll, vászon, 2020

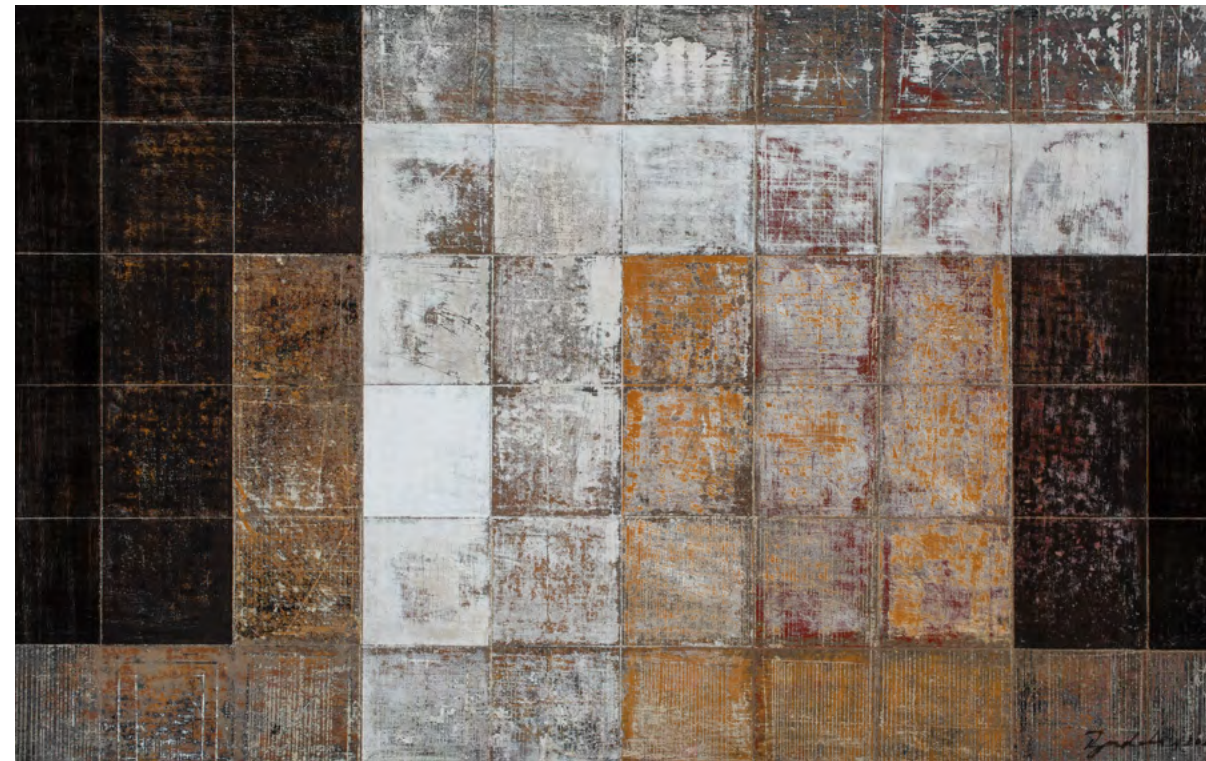

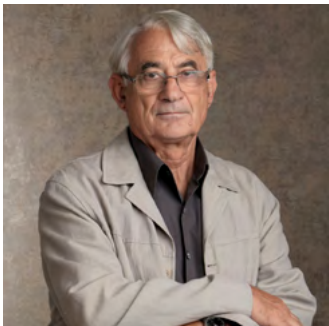
BUDAHÁZI TIBOR

A töredéket mindig is teljesnek tartották, tudván, a töredék nem attól az, mert hiányzik belőle valami, hanem attól, ami benne megvan.

Óbudai töredék

60x95 cm, akril, farost, 2020

CSÍZY LÁSZLÓ

Művészi hitvallásom alapja a természettel való szoros kapcsolatom. A természet megerősít és hitelesít. Villamosmérnöki diplomám, tanulmányaim révén betekintést nyerhettem az elektronikus kommunikáció sok területére, a logikai algebra, a halmazelmélet, a valószínűségszámítás világába, melyek általános tanulságait a vizuális építkezésben is szeretném hasznosítani.

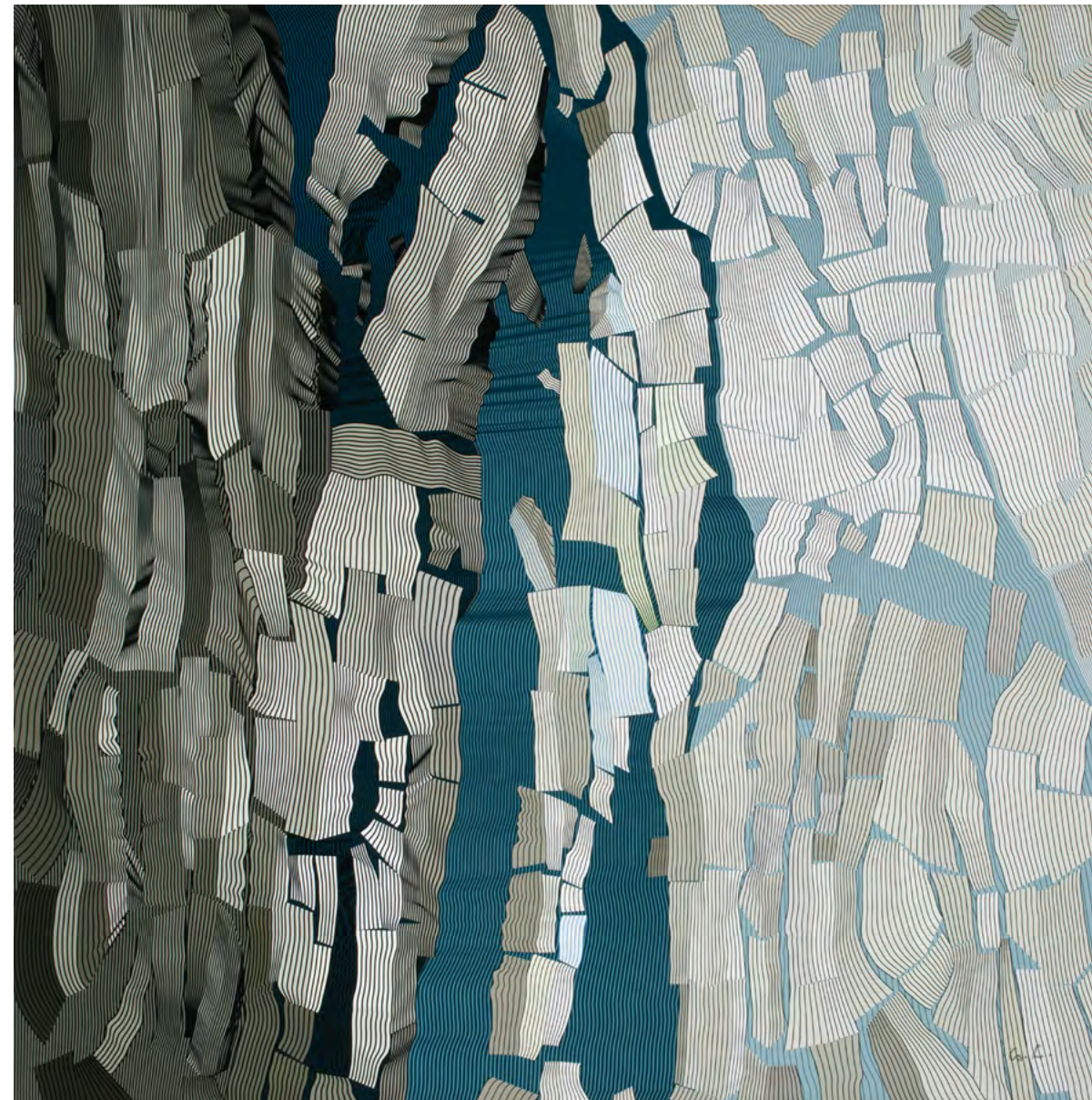
A számítógép, mint eszköz, gazdagítja a vizuális nyelv tárházát és eszközeit, a számítástechnikai eszközök segítségével más nézőpontból tudom bemutatni világunk rejtett struktúráit, szépségeit. A számítógép természetesen nem pótolja az alkotó érzékenységét, tapasztalatait, kultúráját.

Szeretném közelíteni a „humán” és „reál” szemléletet. Az elvontabb, mélyebb értékeket keresem, nem törekszem a puszta ábrázolásra. A reneszánsz embert jobban szeretem, mint a bezárkózó specialistákat. Megítélésem szerint az általános keresése mellett is van lehetőségem a fontos aktualitásokra utalni, személyes véleményemet megfogalmazni.

Örülnék, ha a számítógéppel kapcsolatos negatív előítéletek megszüntetéséhez is hozzájárulhatnék. Véleményem szerint a korszerű sokszorosító grafika fontos küldetése, hogy elérhető áron juttassa el az emberekhez az igényes vizuális alkotásokat.

Duna-parti fák

70x70 cm, komputergrafika, giclée nyomat vászonon vakrámányva, 2020

FUKUI YUSUKE

Egy használtkönyv-boltban voltam Tokióban, amikor megláttam Barcsay Jenő Művészeti anatómiáját, tudni akartam, hol tanulhatok ilyen rajzstílust és anatómiát. Így találtam magam 1991-ben Budapesten, ahol Tölg-Molnár Zoltán osztályába jártam a Képzőművészeti Főiskolán. Azóta is Budapesten élek és dolgozom.

A képzőművészet területén az absztrakt festészet nyelvét használom, és ez képezi gondolkodásom alapját. Művészetemben a nyugati konceptualizmusból származó eszmék és a japán kalligráfia hagyományából örökölt vonalorientált formanyelv szintézisét szeretném képviselni. Az élményeim gyakran nem konkrét figuratív formában jelennek meg, de a színek és a fények maradnak, festési folyamatom során ezeket az élményeket újra és újra feldolgozom. Sorozataim általában egy bizonyos koncepciót követnek, emlékeim a különböző anyagok, formák és gesztusok által jelennek meg az adott koncepción belül.

Séta közben rajzoltam homokon, a Római-parton

147x97 cm, tus, római-parti homok, enyv, plectol, lenvászon, 2020

GEBLER KITI

A design világát végleg magam mögött hagyva visszatértem saját kiindulópontomhoz, és pár éve elkezdtem a festészet gyakorlatával komolyabban foglalkozni. Az alkalmazott műfaj viszonylag kevés terepet enged az individuum megnyilvánulásainak, mely számomra elsődleges fontossággal bír. Ez a betöltetlen űr okozta belső feszültség, az önkifejezés narratívája számomra a festészetben manifesztálódott. Végzett designerként biztos alapokra kezdtem el felépíteni festészeti képzésemet. Az utóbbi öt

évben Kis Róka Csaba képzőművész műtermében végeztem festészettechnikai, -szakmai és -teoretikus tanulmányaimat.

Érdeklődési köröm és kutatási területem a pszichére, a személyiségfejlődés alakulására ható tényezők, a szocializáció és az emberi kölcsönhatások rendszere. A gyermekkorban ért hatások, a támogató környezet, a sikerélmények megléte vagy hiánya, az elszenvedett abúzusok a többi gyerek vagy felnőtt részéről, mind befolyásolják a későbbi énazonosság kialakulását, melynek hiányában a „teljes én” érzése nem élhető át.

Festészetem figurális, és leginkább a szubjektív reflexió kifejezésére helyezem a hangsúlyt. Vizuális narrációmban főként gyerekek, gyermekcsoportok jelennek meg. Figuráimat kiemelem saját kontextusukból, és egy fiktív, semleges vagy éppen egy valós, de leredukált térbe rendezem. Szívesen használok képi szimbólumokat, motívumokat, mellyel sikerül rendszereznem a bennem kavargó gondolatokat, érzelmeket.

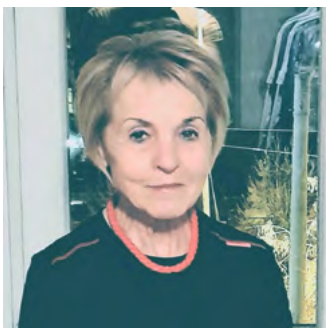
Inspirációs forrásként sokszor használok régi fotókat, amelyek illeszkednek a gondolati rendszeremhez, és aztán belső asszociációk láncolataként, saját szűrőmon keresztül kelnek életre. Ezeket az inspiratív fotókat, részleteket montázsolom, kifestem, kitakarom, átdolgozom.

Festményeimmel próbálom a befogadót interakcióra ösztönözni, hogy teret adjanak a mélyen rejlő asszociációk és kérdések, saját emlékek felszínre kerüléséhez.

Volt, nincs

100X100 cm, olaj, vászon, 2020

GLATZ MARIETTA

Lelkem vak ösztöne homályosan jelzi, hogy az életemnek sajátos jelentősége és célja van, ezzel arra sürget, hogy rátaláljak hivatásom további értelmére.

Semmi sem virágzik örökké

76x49 cm, echolinos pausz, pauszpapír

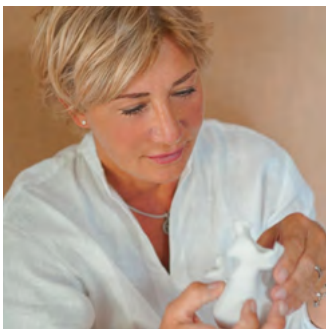
GÓRA ORSOLYA

Óbudán minden adott: kiváló egyetem, számtalan sportolási lehetőség és megannyi hangulatos kiskocsmá – kell ennél több? Egy biztos: az igazán fontos kapcsolatok és a nagy barátságok a mai napig is az egyetemen, illetve a kocsmában születnek.

Óbudai Egyetem 0:0 kezdődhet a játék... és utána a jól megérdemelt jutalom

60x60 cm / db, olaj, vászon, 2020

HERMKENS EDIT

Céлом, hogy bemutassam a klasszikus festészeti hagyományokon alapuló szakmai minőséget, észszerű és jövőképes menekülési útvonalat kínálni a városi életmód elől. A társadalom felébresztését az elfeledett élőhelyünk, állatvilágunk megbecsülése érdekében. Előadásmódommal, technikáimmal kissé humorosan ösztönözni embertársaimat Flóra és Fauna szeretetére, az élet szép oldalának észrevételére és átélésére.

Időtlen Római-part

90X100 cm, olaj, farost, 2020

HOLLÓ ISTVÁN

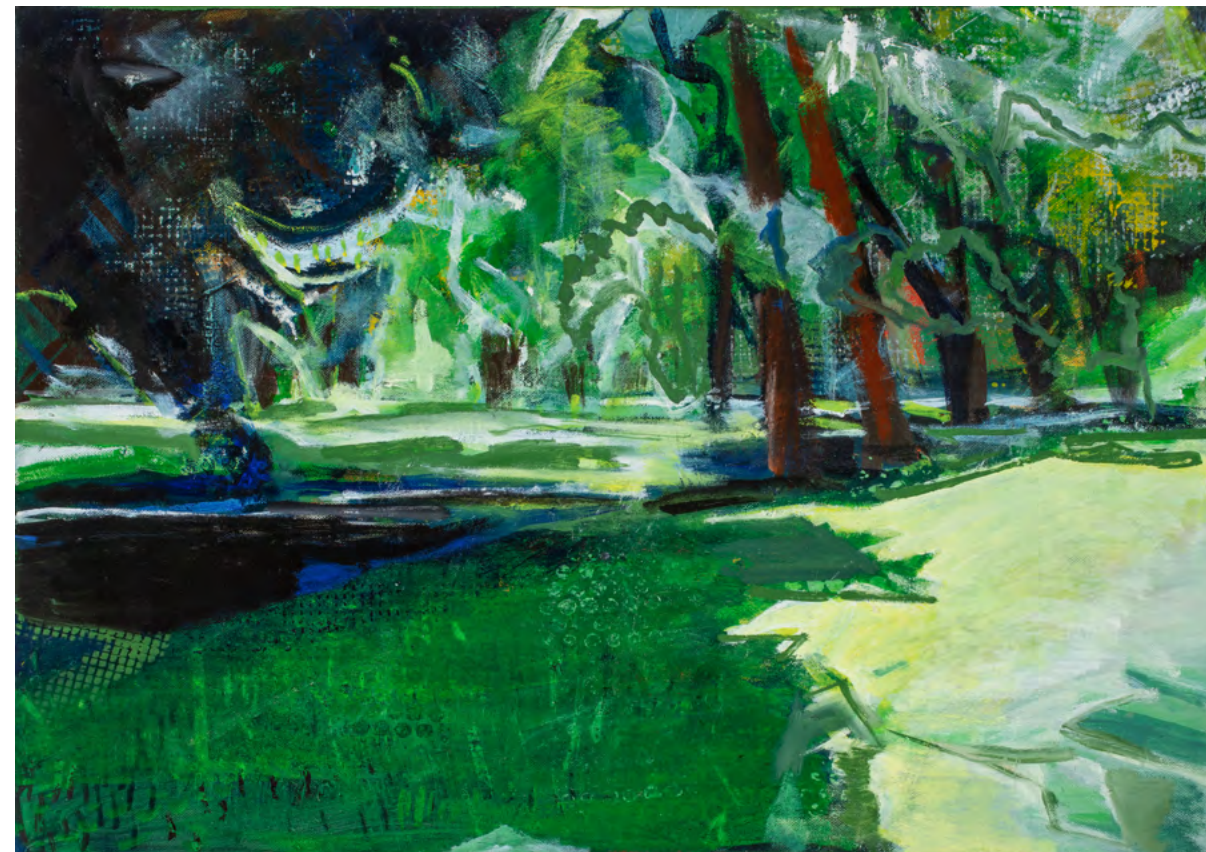
Festményeim elkészítésére a külvilág inspirál, főleg a közeli (családi) és általános emberi, illetve tárgyi (városi) környezet.

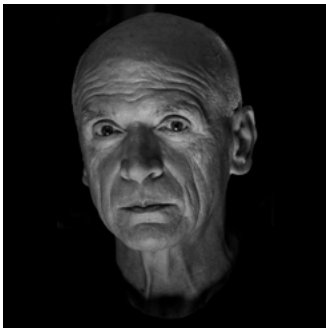
Általában festett montázsokat: jel- és ábrakompozíciókat készítek. Kifejeznivalómat a valóságban együtt nem megtalálható dolgok festményeimen történő összemontázásával rögzítem.

Szükségét érzem, hogy „jeleket adjak” (érzésem szerint) az életben, illetve a művészetben is az egyre inkább elvesző-kiveszőről vagy legalábbis háttérbe szoruló, sajnos általában csak a gyerekeknek fontos dolgokról, mint pl. emberek, gesztusok, jelek, formák, színek, együtteséről. Igyekszem megjeleníteni képeimen a világ tárgyi, illetve az emberi gondolkodás, érzésvilág ikonikus elemeit (pénz, nemiség, számok, technikai eszközök stb.) Az emberábrázolást kulcskérdésnek tartom a művészetben, ezért a montázson kívül portréfestményeket is készítek. Képeimmal igyekszem felhívni a figyelmet az „emberire” napjaink túlgépesített világában.

Hajógyári-szigeten

50x70 cm, olaj, vászon, 2020

KALMÁR JÁNOS

A művészet szemlélet, életmód, és szabad.

Múltnak Kútja

201x24x22 cm, bronz, mészkő, 2020

KARKISS TÍMEA

A mozaikművészet számomra egy olyan, sokoldalú kifejezés mód, amely a látványon kívül az alkotás örömeivel ajándékozik meg. Türelemre készítet, kitartásra, határtalan öröme, a tervezés, a kivitelezés és a végeredmény létrejöttékor. Mozaikjaimat a római és a bizánci korban alkalmazott technika alapján, kézzel tört kövekből és mozaiküvegből készítem. Ezek a nemes és természetes anyagok, számtalan variációban ötvözhetők és nagyon alkalmasak művészi alkotások kivitelezéséhez. A mozaik nemcsak szép, hanem személyes és egyedi.

Művészettörténeti előképként számomra az antik mozaikművészet a példa. A társadalomban a mozaik hasonló helyet foglalt el, mint amit én is szeretnék ma a mozaiknak: legyen általánosan használt, az építészek vegyék igénybe, tervezzék be épületeik belső és külső tereibe. A legfinomabb kicsi tárgytól a hatalmas épületekig mindenre alkalmas, csak a megfelelő anyagot és technikát kell helyesen megválasztani. Csak alakítani kell: az anyagok természetessége, kimeríthetetlen gazdagsága, sokfélesége az eszköz.

A konkrét elemek, motívumok egyéni átrendezésével egy egészen új minőséget próbálok teremteni. Munkáimnak figyelmes, aprólékos megmunkálása az ősi művészet ommáza. A felületeken egyszerre érvényesül a kézműves teremtő munka gyönyöre, a valamikori közösségi létezés, a közösség számára végzett munka nosztalgija. Munkáim esztétikai minőségére, szimbólumaira, széles asszociációs körére, a művészi kifejezés sokrétűségére próbálok felhívni a figyelmet.

A konkrét elemek, motívumok egyéni átrendezésével egy egészen új minőséget próbálok teremteni. Munkáimnak figyelmes, aprólékos megmunkálása az ősi művészet ommáza. A felületeken egyszerre érvényesül a kézműves teremtő munka gyönyöre, a valamikori közösségi létezés, a közösség számára végzett munka nosztalgija. Munkáim esztétikai minőségére, szimbólumaira, széles asszociációs körére, a művészi kifejezés sokrétűségére próbálok felhívni a figyelmet.

Egy gazdag színvilágú mozaiknak személyisége van. Számomra fontosak a tökéletesen megtervezett és kivitelezett részletek, valamint az egyszerűség. Minél többet veszünk el belőle, annál több marad a lényegből. A hozzáértő szem azonnal érzékeli ezeket az apró különbségeket.

Munkámmal szeretném elősegíteni, hogy korunk művészetében és környezetünk megformálásában ismét nagyobb teret kapjon ez a tradicionális képzőművészeti ág.

Opus Aquincum

60X50 cm, márvány, gránit, opál, kavics, üvegpasza, smalti, aventurin mozaik fafelületen, 2020

LÁSZLÓ DÁNIEL

Gyerekkoromban gyakran jártunk szüleim Trabantjával a Szentendrei úton, mert Pomázon laktunk. Az Aquincum Serbüfé már akkor is megvolt, egyszer megkérdeztem anyukámat a kocsiban, hogy mikor állunk már végre itt meg, és mikor megyünk el ebbe a kis vidámparkba. Anyukám azt mondta, hogy ez a felnőttek vidámparkja.

A hely szellemének a változatlanságot kell mutatnia. Ez a kis színes bódé negyven éve változatlanul ott van egy kis szigetet képezve a lakótelep és a 2x3 sávos Szentendrei út ölelésében.

Most, hogy már felnőtt lettem, ahelyett, hogy bementem volna ebbe a kis felnőtt vidámparkba, inkább megfestettem ezt a gyermekkori emlékemet, ami ugyanazon a helyen ma is megfoghatóan jelen van.

Aquincumi Serbüfé

100x100 cm, olaj, vászon, 2020

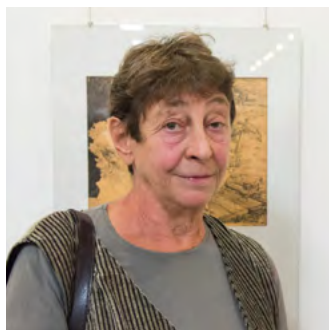
LÉVAY JENŐ

Munkáimban olyan képi megoldásokra törekszem, amelyek külön-külön sem kézzel, sem géppel nem hozhatók létre. Ez a folyamat egy sajátos párbeszédre alapul, amelyben kvázi kérdéseket teszek fel irodai és ipari másológépeknek, a hagyományos képzőművészet eszközeivel. Fotóimat, rajzaimat, víz- és olajfestményeimet mutatom a gépeknek, majd azok reakcióira válaszolva újabb és újabb vizuális kérdéseket teszek fel, míg végül egyfajta szintézisben létrejön a konszenzusos kép. Korábban, a 80-as évek végéig ez a „metaforikus programozás” nyomdák, üzemek, irodák, kézműves műhelyek tereiben zajlott. Akkor két „klikk” között akár hónapok is eltelhettek. Ma ezek a műhelyek nem, vagy csak múzeumokban léteznek, viszont a számítógépek képalkotó programjaiban – hála a Tízezer mérnök tudásának – filterként szerepelnek.

Hannibál tanár úr és Vitéz László az Arénában

60x80 cm, egyéni technika, giclée nyomat, vászon, 2020

MARACSKÓ GABRIELLA

Rajzaimon – alakok, helyzetek, viszonyok, érzelmek kusza szálainak, vonalainak nehezen kibogozható hálóján át – sejlik fel vagy tűnik el egy-egy elillanó kép, melyhez a szemlélő gondolatainak és érzéseinek fonalai is hozzászövődhettek.

Aréna

29,5x39,5 cm, tus, papír 2019

MAZZAG ISTVÁN

Boldogságot mindenkinek.

Víz

110x140 cm, olaj, vászon, 2019

NAGÁMI

Átjáró a múlt, a jelen és a jövő között.

Átjáró

30x10x30 cm, polírozott fekete gránit, 2020

NAGY VERONIKA

Festményeimhez az inspirációt főleg a természet adja. Semmiképpen sem az apró részletek fotószerű megörökítése jellemző képeimre, inkább a látvány élményszerű visszaadása a célom. Megjeleníteni, visszaidézni, rögzíteni a novemberi sejtelmes ködöt, a tavaszi színekavalkádot, a téli puha csendet és a mozdulatlanság szépségét. Rögzíteni valamit, ami tűnékeny, pillanatnyi csoda, és elmúltával az vigasztal, hogy hasonló csodákkal újra és újra megajándékoz a természet.

2006-ban diplomáztam a Külkereskedelmi Főiskolai Kar Nemzetközi Kommunikáció szakán, ugyanebben az évben megkezdtem rajzi és festészeti tanulmányaimat a Corvin Rajziskolában.

2011 júniusában végeztem a Budai Rajziskola alkalmazott grafikai képzésén. Párhuzamosan a festés terén is tovább képeztem magam, tanárain Fűzes Gergely, Breznay András voltak, majd Veszely Lajos, Baky Péter és Székács Zoltán. Jelenleg a Budapesti Festő Stúdió tagja vagyok, és a Vörösberényi Művésztelep látogatója.

Nyári este a Rómain

30x40 cm, akril, vegyes technika, vászon, 2020

NÉMETH GÉZA

Nem szabad hazudni.

Pieta

130x90 cm, akril, vászon, 2019-2020

OSGYÁNYI SÁRA

A szülőföld, a haza, Magyarország és az otthon témái mögött személyes hitvallásomat rajzolom meg, életem helyszíneinek megörökítésével. Az aktuális érzékelésem, az át-futó gondolataim és a pszichikai valóságom külső világban való leképeződése foglalkoztat. Figyelmem az analógiák, párhuzamok és a szinkron jelenségekből kiolvasható összefüggések körül forog. Alapélményem a „vezetettség”. Világlátásomban, szellemi meggyőződéseimben ugyanaz a vezérfonál, tartalom van jelen, mint az ábrázoló festészetemben: egy látható jelenségeken túlmutató magasabb rendről, jóról való tapasztalat és egyensúly.

Foglalkoztat az emberi sors, az utak elvesztése és az önmagunkhoz való hazatalálás élethosszig tartó folyamata. Szellemi alapélményem a kiút, kivezető út, megoldás tágabb értelemben vett megtapasztalása. Festményeimben sokféle formában láthatóak fényes, fény felé vezető utak: pályaudvarok, utcák eget földre tükröző sínei, autóutak, hidak, vagy a víz útjain közlekedő vitorlások.

Csabi kilenc szinttel magasabbról nézi, mi pedig itt vagyunk

100x80 cm, olaj, vászon, fa, 2020

PÁLOS ANNA

Egy ideje készül a *Felszín mögött – városi legendák* sorozatom, aminek ez a 11-es sor-számú, egy újabb, kifejezetten erre a kiállításra készült darabja. Az foglalkoztat, hogy mennyire meg lehet az embereket zavarni a valóság tapasztalásában, mennyire nehéz a valódit felfedezni abban, amit látunk, amiben élünk. Számomra a valódi nemcsak a megfogható, tapintható fizikai világ, hanem holisztikus értelemben mindig hordoz értelmi, érzelmi tartalmat. A teljességet mindezek együtt jelentik. Közvetlen környezetünk tele van ilyen apró háttérüzenettel, és örülök, hogy képzőművészként ezeket a tapasztalásaimat szimbolikusan, teret engedve a befogadói képzelet értelmezésének, átvitt formában oszthatom meg a szemlélővel. Hiszen ezek számomra is nehezen önthetők szavakba.

A felszín mögött-városi legendák 11. – A kulcs a kezében van

100x140 cm, tárgy applikáció, akril, kasírozott vászon, műgyanta, 2020

PAPAGEORGIU ANDREA

Érdekelnek az emberek. Az életük, a történeteik, a gondolataik, az arcuk. A szék, amin ülnek, a lépcsőház, amiben örömmel vártak valakit, aki gyorsan szedve a lépcsőfokokat egy februári délután érkezett. Aztán egyszer elment, és többet nem jött vissza. Az ablakok, amiken nap mint nap, fáradtan és unottan a munka után, nézik az utcát. A háztetők éjjeli csendje, amely alatt valaki álmatlanul várja a reggelt. A fáradtságuk, az örömük, ahogy újra tudnak bízni, mikor nyári éjszakán a fülledtségtől lüktet a város, és a hold vörösen kelt fel. A dolgok, amikben hisznek, és a nevetésük, az az össze-tevészhetetlen, ami barátnők közötti suttogás után tud kirobbanni, amikor lopva egy irányba néznek, arra, aki a pénztárnál sorban áll. Persze sok minden más is érdekel, és egyre kíváncsibb vagyok.

Titkos kert a Remetehegyen

84x84 cm, vegyes technika, papír, 2019

RÉTI ÁGNES

A művészeti alkotás, mint a művész saját tudattalan lényegével való kommunikáció eszköze, bekapcsol bennünket az érzelmek és asszociációk áramába, utat nyit egy mélyen rejtőző és csak pillanatokra hozzáférhető területhez önmagában és önmagunkban.

A művész mindig pőrén áll az értők előtt.

A nyilvános kitárulkozás mértékéről azonban dönthet. Maga dönt arról, hogy tudatosan épít-e a tudatalattira, keresi-e, beépíti-e alkotói módszerébe a tudatalattija által „vezérelt” véletlent.

Mióta az általam kikísérletezett és továbbfejlesztett egyedi technikával dolgozom, mely az egymással nem kompatibilisnek tartott anyagok sajátosságait kiaknázva tudatosan épít a tudatalattira, kitértam az ajtót a véletlen belépéséhez az alkotói folyamatba. Azonban a mérték, hogy az ajtó résnyire van csak nyitva, vagy szélesre van tárva, már a véletlen tudatos felhasználása, a képbe való tudatos beépítésének mértéke pedig már a ráció által vezérelt ellenőrzött folyamat.

A dekódolás már a szemlélő dolga.

Tempora mutantur elektrográfia... (Változnak az idők, s velük mi is)

70x50 cm, elektrográfia – giclée print, múzeumi vászon, 2020

SOMOGYI EMESE

Legújabb munkámmal egy tavaly decemberi élményemet szerettem volna elmesélni. A tavalyi Óbudai Tárlat díjátadójára kicsit előbb érkeztem, és volt időm a Szentlélek tér adventi forgatagában elidőzni. Ekkor vettem észre a mini korcsolyapályát, mely annyira elbűvölt, és megihletett, hogy elhatároztam, elkészítem a saját mini korcsolyapályámat, amely számomra visszaadja az óbudai helyszín szellemét, a genius locit.

Keresem az olyan témákat, szituációkat, amelyek többet mutatnak, mint amire először gondolunk, asszociálunk, sajátos légkörük, hangulatuk van. A jég, mely állandóan változik, fluktuációban van, akár Óbuda, megőrzi, magába zárja a történeteket. Tavasszal elolvad, majd télen újjászületik, új események színtere lesz, de benne rejlik az elmúlt emléke is. A jégre festett egyszerű, fehér organikus vonal jelzi a korcsolyázó számára a koreográfiát, mely lehet akár egy évek óta begyakorolt útvonal, akár egy új, még nem ismert irányvonal.

Jégbe zárt koreográfia

44x44x5 cm, bronz, festett fa, 2020

SZABÓ ANDRÁS ISTVÁN

Sablon: először papírmetszeteim nyomtatásánál használtam sablonokat. A grafikák egyszerre voltak illuzionisztikusak és leleplezőek: a vonalperspektíva miatt térhatású képek voltak. A sablonok viszont a nyomtatásnál véletlenszerűen visszahajlottak, elmozdultak, így leleplezték a valóságot: hogy csak papírból készült sablonok. Nagyon érdekes összefüggéseket találtam így a kép, a valóság, az alkotás folyamata és az alkotáshoz használt eszközök között.

Rétegek: fontos eleme a képeimnek, hogy mindig rétegekből építkezem. Sokkal izgalmasabbnak találom azt a felületet, aminek már van története. A rétegek eleinte természetesen jöttek létre. Mindig átfestettem a képeimet, amikor hibát találtam. Rájöttem, hogy ami volt, azt teljesen nem lehet eltüntetni. Az alsóbb rétegek fontos nyomokat hagynak, ami meglátszik a föltebbieken, de így együtt mégis valami hihetetlenül izgalmas benyomást keltenek. Rájöttem, hogy nagyon zavar a tiszta vászon.

Véletlen: a rétegek összképének keletkezése végső soron a véletlen műve. Elkezdtem keresni, hogyan tudnám ezt előidézni úgy, hogy ne tűnjön mesterségesnek. A véletlen és a tudatos irányítás megfelelő arányát kerestem. Kipróbáltam a nyomtatást különböző anyagokkal. Folyattam a festéket, csorgattam, fröcsköltem. Kezdttem rájönni, hogy maga a festék, az anyag mennyire fontos számomra. Elmerültem a folyamatban, mint egy játékban, amiben bármi megtörténhet. Rájöttem, hogy ez érdekel igazán.

Motívumok: a motívumaimat eleinte nagyon erőltetetten kerestem, most talán már egyre jobban el tudok szakadni ettől. Egyre apróbb és jelentéktelenebbnek tűnő dolgok is el tudják indítani bennem az alkotási folyamatot. Rájöttem, hogy ez a folyamat kifejez engem, ha elég jól csinálom, lépésről lépésre magamhoz kerülök közelebb. Olyan ez, mint egy napló.

Kollázs III-IV-V

30x40 cm / db, olaj, vászon, 2019

SZAX OLIVÉR

Festek. Kísérletezem. Közvetítek.

Az absztrakció és reprezentáció közötti határterületet vizsgálom: párbeszédet generálok köztük úgy, hogy általam generált metszéspontjaikat, egymást direkt vagy indirekt módon átfedő területeiket dolgozom fel, fejlesztmem. Minimalizmus, geometria és figurativitás különböző arányú fúziói keltenek életre színek, formák és arányok alkotta vizuális képleteket.

Szériákban gondolkodom és dolgozom, amelyek témái általában személyes kötődésű élményeim egy-egy kiragadott mozzanata köré épülnek: többsíkúan értelmezhető tér- és időbeli jelenlevőségnek, elszigeteltségnek, illetve burkolt párhuzamoknak és a mindennapi életünkben tapasztalható rejtett kölcsönhatásoknak, folyamatoknak való vizsgálata, elemzése zajlik a képeimen. Egymást támogató, építkező láncszemekkel dolgozom, a szemléletemet és koncepciómat előre vivő, fejlesztő feladatsorokat megoldva születik a sikeres alkotás és az örök, makacs kettősség: a feladat egyszerre pehelykönnyű és ólomnehéz, az alkotói folyamat pillanatnyi rövidségű, ugyanakkor véget nem érő. Véresen komoly játszadozás, adok-kapok játszma a múlttal, jelennel és jövővel. Ebben a szigorú, dualitás uralta rendszerben a megalkotott kép segítségével megtalált kényes egyensúly jelentheti a pillanatnyi tökéletesség érzetét úgy a képet szemlélő számára, mint nekem, művésznak. A célom, hogy minél többször megtalálhassam ezt az egyensúlyt.

„Egy szivart, Fiakker úr?”

100x130 cm, akril, vászon, 2020

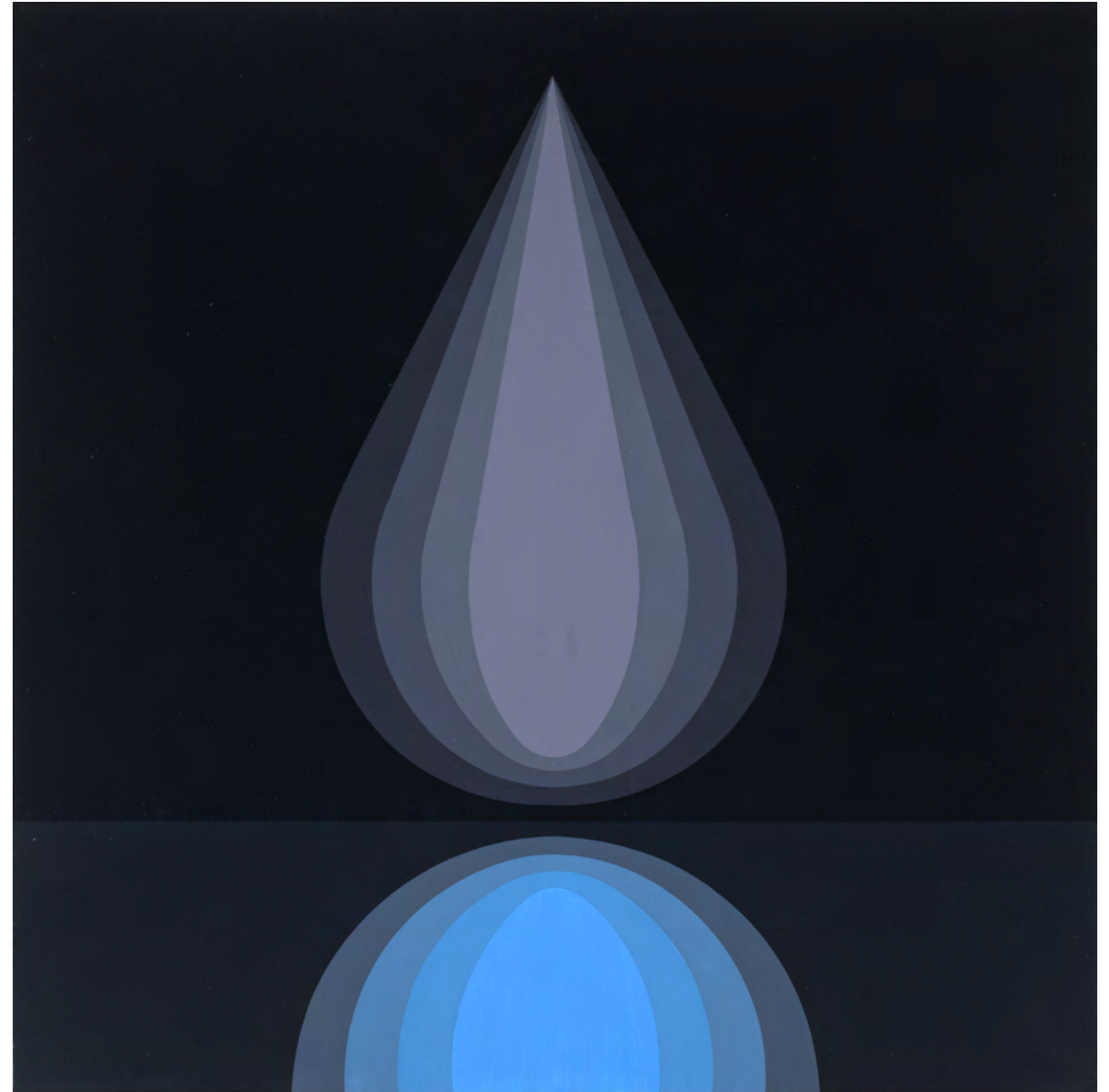
SZÉKELY MÓRI MÁRTA

Geometrikus képeket festek.

Ezen belül a színek reflexióit és a rétegek transzparenciahatását vizsgálom. Éteri hangzásokra, finom színhangzatokra törekedve közelítem meg az adott témát. Egyszerű geometriai elemekből építkezem, minimálisra redukálva a formavilágot, felszabadítva ezzel a nézőben a szabad asszociáció lehetőségét.

A forrás cseppje

80x80 cm, akril, vászon, 2020

SZÉRI-VARGA GÉZA

Sorsunk nemcsak embertársainkkal, de a körülöttünk lévő állatokkal is összefűz, egyek vagyunk. Az örömben és a bánatokban is. A szabadságot, a szeretetet mindnyájan kívánjuk, a rabságtól, bezártságtól egyformán szenvedünk. Mégis bezárjuk egymást?

Kutyahotel

7x41x40 cm, öntés, faragás, sárgaréz, vas, mészkő, 2020

VÁNYAI MAGDOLNA

Geometriával kacérkodó, de valójában nem szigorúan értelmezett mértani formáim képépítő elemként szerkezetes, zárt kompozíciókká rendeződnek, amelyek tele vannak feszültséggel, ugyanakkor sajátjuk a higgadt elegancia is. Egy ötletből kiindulva folyamatos átalakítások, játékos változtatások által bontakozik ki a tartalom és a forma szuggesztív egyensúlya.

A gyakran drámai hangulatú képek a sötét és világos ellentétére épülnek. Az ellentétek skáláját a felületre erősített anyagok kínálta lehetőségek (mint a különböző szövésű anyagok, homok) sima és durva anyag kontrasztjával gazdagítom. Az anyag manipulálásával (gyúrt, tépett, hasított, felszaggatott papírok, levéltöredékek beépítése a képi területbe) jelzést adnak arról, hogy ami marad, az már nem a tárgy maga.

Alkotóként vágyom, hogy a pusztulásra ítélt tárgyak ismét életre keljenek az általa tisztelt geometrikus rend által.

Kiscelli Múzeum

86x50 cm, akril, hullámpapír, 2020

VÉCHSEŐ KLÁRA

Tanulmányaim során rájöttem arra, hogy a bennem lévő gondolatoknak a kifejezéséhez a téma csak ürügy, kapaszkodó. Az elképzelés és a megvalósítás között rendszerint szakadék tátong, a művész legbelül mindig elégedetlen. Ez a hajtóerő az alkotáshoz. Üldözzük a tökéletességet, ami tulajdonképpen elérhetetlen a földi emberek számára.

Az alkotás folyamán párbeszéd zajlik a kép és köztem, kérdezz-felelek játék. Sokszor nem tudjuk előre, mi fog bekövetkezni, mire kényszerít a kialakuló mű. Oda kell a jelzésekre figyelni, mert a kép törvényei megmutatják, merre kell haladni. Ha csak a saját elképzeléseinket akarjuk tűzzel-vassal megvalósítani, nem biztos, hogy az több lesz, mint amit a készülő festmény logikája diktál.

Minden korszakomban regisztrálhatóak továbblépések és változások. Ezek azonban korábban is meglévő tendenciák felerősítései, nem azok ellenében ható újítások.

A motívumok kiválasztásánál mindig arra számítok, hogy a nézőnek módja legyen belépni a kép realitásába, de azt megtoldja saját emlékképeivel, és így a festmény a megfestett és belevetített képek halmazaként állhasson a néző előtt.

A felülnézet számomra a transzcendencia kifejezése. Jelképes tartalmakat ilyen módon tudok leginkább közvetíteni.

Akkor és most Óbudán

58X58 cm, olajfestmény, vászon

VESZELI LAJOS

Műveimmel szeretném elérni, hogy a szemlélő térbeli és időbeli utazás részévé váljék, átélje a pannon szellem és táj panteizmusát, a harmóniát ember és természet között. Munkáimban gondolati, festői, plasztikai átlényegítésre töreksem.

Almanachlelet Óbudáról 2020

70X62X5 cm, vegyes technika (síkplasztika), fatábla, 2020

ZALUBEL ISTVÁN

Kohézió.

Óbuda. Architektúrák 2020,
90x90 cm, olaj, vászon, 2020

Felelős kiadó:
Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat

Felelős szerkesztő:
Szurcsik József képzőművész

Reprodukciók:
Sulyok Miklós fotóművész

A borítón Papageorgiu Andrea
Titkos kert a Remetehegyen
című képe látható.

MMXXI – 2021. tavasz

OTTHONUNK
OBUDA
BÉKÁSMEGYER